

Práce se zabývá vyjadřováním času v psané češtině českých neslyšících. Vychází především z dosavadních zjištění Rackové (1996) a Macurové (2003), které se snaží doplnit, popř. i nově interpretovat na základě analýzy nového i staršího materiálu. Opírá se ale také i odbornou literaturu cizí. Při popisu a analýze způsobů vyjadřování času v psaných textech se soustřeďuje zvláště na možné interference z českého znakového jazyka, a to na interference související s lexikálním vyjadřováním času v českém znakovém jazyce a s konstituováním časových rámců. Tato práce se dělí v zásadě na dvě části, z nichž první je zaměřena teoreticky a zabývá se např. představami času, vyjadřováním času v mluvených a znakových jazycích. Část druhá, hlavní, je věnována analýze textů neslyšících. Zjištěné výsledky se pokouší verifikovat dodatečnou sondou, v které neslyšící respondenti překládali věty z českého znakového jazyka do psané češtiny.